

[1st September 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The suggestion of the hon. Member will be placed before the Business Advisory Committee, which is meeting on the 8th September, 1970, for its consideration.

IV. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் நமது மாநிலத்தில் விசைத் தறிகள் வாங்குவதற்காக 10,50,000 ரூபாய் புதிய செலவு என்ற முறையில் கோரிக்கை வந்துள்ளது. பொதுவாக விசைத் தறி வழங்கும் அளவில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. பல வருடங்களாகவே அண்டை மாநிலங்களில் மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட விசைத் தறிகளை அவர்கள் ஏராளமாக எடுத்துக் கொண்டு, விசைத் தறிகளில் குறைந்த விலையில் துணிகளை நெய்து நமது மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் நமது கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு பாழாகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில், விசைத் தறிக்கு இடம் கொடுக்காமல் கைத்தறித் துணியை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் அயல் மாநிலங்களிலிருந்து வந்த துணி நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையைத் தேக்கி விட்டது. இதனால் கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் பெரிய நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு இப்போது ஆபத்து வரும் நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் விசைத் தறிகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒருநாள் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் தெரிவித்ததாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான். அதைத் துரிதமாகச் செய்து, வெளி மாநிலத்திலிருந்து விசைத் தறித் துணிகள் நமது மாநிலத்திற்கு வந்து-நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையை வீழ்த்தி விடாமல் ஏற்கெனவே கைத்தறித் துணி விற்பனை வீழ்ந்திருக்கிறது—, மேலும் வீழ்ந்து விடாமல்— இருப்பதற்கு அவசர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஊர்களில் மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்த துணை மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம்தான். எனது ஊரான திருமங்கலத்தில் 7, 8 வருடங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், ஆஸ்பத்திரிக்கு இடம் இல்லையே என்று அப்போதிருந்த அரசாங்கம் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு அமைந்திருக்கிற இடத்தை— ஆஸ்பத்திரி உள்ள இடத்திற்கு மூன்று பக்கத்திலும் ரோடு இருக்கிறது, ஒரு பக்கத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு இருக்கிறது — ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, வேறு இடத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். தற்போதைய ஆட்சியின் சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன்

1st September 1970]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அவர்கள் அந்த இடத்தை நேரில் வந்து பார்வையிட்டார்கள். பிரி தொரு இடத்தில் முன்சிப் கோர்ட்டைக் கட்டுவது என்று நிர்ணயம் செய்து முடிவாகி வருடங்கள் இரண்டாகியும் இன்னும் ஒரு வேலையும் நடைபெறவில்லை. நோயாளிகள் இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளுக்காக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்குமா என்று பார்த்தேன். ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அந்த வேலையைச் சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் வீட்டு வாடகைப்படி இதுவரை இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது. ஏன் இவர்களுக்கு மட்டும் விடுபட்டுப் போயிற்று என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி “சாங்ஷன்” செய்து இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கை வரும் போது, இதற்கான கூடுதல் செலவை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றாந்தாய் பிள்ளைகளைப் போன்று நடத்தக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நவீன அரிசி ஆலைகள் ஏற்படுத்துவதற்காக 20 லட்ச ரூபாய் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ளது. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதை விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். உணவு கண்ட்ரோலை அடியோடு விட்டுவிட்டோம்; இனிமேல் உணவுக் கட்டுப் பாடு வராமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். அவ்வாறு வராமல் இருக்கட்டும். நவீன அரிசி ஆலைகள், ஆயிரக்கணக்கான டன் நெல்லைப்போட்டு அரைக்கக்கூடிய அரிசி மில்கள் தஞ்சையில் வைத்திருக்கிறோம். வேறு இடங்களில் இன்னும் 7 ஆலைகள் வைப்பதற்கு இப்போது பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம். இந்த மாதிரி நவீன அரிசி ஆலைகளில் ஆயிரக்கணக்கான டன் நெல்லைக் கொண்டு வந்து அரைக்கின்ற சந்தர்ப்பம் எப்படி ஏற்படும், இந்த அரிசி ஆலைகளுக்கு வேலை இருக்குமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் ஒவ்வொருவரும் 2 வாகன், 3 வாகன் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டுபோய் அவரவர் ஊர்களில், வியாபாரம் செய்யும் இடங்களில், அரைத்துக்கொள்ளும்போது, 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று லட்சக் கணக்கில் ரூபாயைச் செலவழித்துக் கட்டுகின்ற ஆலைகளுக்கு வேலை இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது உணவுக் கார்ப் பொரேஷன் தஞ்சையில் கொள் முதல் செய்து அரைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நீடித்து தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களில் கொள்முதல் செய்து எவ்வளவு காலத்திற்கு உபயோகிப்பார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும். இதை யோசனை செய்து புதிதாக நவீன அரிசி ஆலைகள் வைப்பதில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலை வாய்ப்பு விஷயம். நமது மாநிலத்தில் துர திருஷ்டவசமாக ஸ்டாண்டர்டுமோட்டார்ஸ் என்ற ஸ்தாபனம்-நல்ல முறையில் செயல்பட்டு மாநிலத்திற்கே பெருமை தேடித் தந்து கொண்

[திரு. கே. ராஜாராம்] 1st September 1970]

டிருந்த ஸ்தாபனம் — திடீரென்று “லாக் அவுட்” செய்யப்பட்டு மூடப்பட்டிருக்கிறது. மூடப்பட்ட காரணங்களை, மெரிட்ஸ், டி மெரிட்ஸ் பற்றி நான் ஆராய வரவில்லை. ஆனால் மூடப்பட்டதனால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், படித்த வாலிபர்கள் வயிற்றில் ஈரத் துணியைக் கட்டிக்கொண்டு தெருக்களில் அலைகிறார்கள்.

5-40
p.m.

20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இம்மாதிரி ஒரு “ஸ்ட்ரைக்” ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான பேர் என்று நினைக்கிறேன், டிராம்வே மூடப்பட்டு தெரு எல்லாம் பிச்சை எடுத்துத் திரிந்தார்கள். இன்னும் கூட பிச்சை எடுக்கிறார்கள். அந்த நிலை இவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. கதவடைப்பு ஏற்பட்டவுடன், முதலமைச்சர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் விடுத்த அறிக்கை ஆறுதல் அளிப்பதாக இருந்தது. இன்றுள்ள நிலையில் நேற்று ஆகஸ்டு மாதம் 31-ந் தேதி பார்லிமெண்டில் அமைச்சர் அளித்த பதில் பத்திரிகையில் வந்தது. அதைப் பார்க்கும்போது அதற்கு விமோசனம் சமீபத்தில் ஏற்படுகிற மாதிரித் தெரியவில்லை. அதற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து ஒத்துழைப்புக்கொடுக்கும் கம்பெனி எவ்வித சம்மதமும் அளிக்கவில்லை என்று பார்லிமெண்டில் பதில் அளித்த மத்திய அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி என்றால் ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் கதி என்ன ஆவது? அவர்களைப் பராமரிக்க வேண்டியது, பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாக இருக்கிறது. இதற்கு என்ன வழி செய்வது? ஏற்கெனவே கோவையில் நூல் ஆலைகள் மூடப்பட்டு, மாநிலத்தின் பொது நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு “டோல்” கொடுத்து பல மாதங்கள் பாதுகாத்தோம். இன்னும் பல மில்களின் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இவ்வளவும் போதாது. அந்தத் தொழிற்சாலையை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கென்று அவசிய மாயின் ஒரு முறை டில்லி சென்று திரும்பி மீண்டும் தொழிற்சாலை திறந்து வேலையை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது போக வேலை வாய்ப்பு என்ற தலைப்பில் மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி ஒரு வாரத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் 1,500, 2,000 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று 6 மாதங்களுக்கு முன்பே மனுக் கேட்டார்கள். சுமார் ஒரு லட்சம் மனுக்கள் வந்தன. மனுச் செய்த பிள்ளைகளில் குறைந்தது 100, 200 பேர் இருக்கும், ஒரு மனுவை எனக்குக் கொடுத்தார்கள். அதை அமைச்சரிடம் கொடுத்து ஏதாவது எங்களுக்கு வேலை போடுகிறார்களா, போடக் கூடிய எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா இல்லையா, நாங்கள் வேறு ஏதாவது செய்யலாமா என்று எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு லட்சத்துக்கு மேல் மனுக்கள் வந்தன. அவைகளுக்கு மார்க் தகுதி இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்ததில் பல்லாயிரக்கணக்கான மனுக்கள் அடிபட்டுவிட்டன. 85 ஆயிரம் பேர் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இரண்டு கட்டமாகப் பிரித்து, அகிஸ் டெண்டு, பில் கலெக்டர் என்று பிரித்து, அவற்றைப் பரிசீலிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. தலைமை மின்சார வாரியத்தில் ‘டேபுலேஷன்’ நடக்கிறது. விரைவில் முடிவு வெளிவந்துவிடும். என்ன கதியாவது என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. கூடிய சீக்கிரம் முடிவு வெளியில் வரும்.

1st September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : மிக்க மகிழ்ச்சி. அந்தக் கடிதத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். இம்மாதிரி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் படித்தவர்கள் மத்தியிலும் படிக்காதவர்கள் மத்தியிலும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நண்பர் நேற்றுப் பேசும்பொழுது கூறினார். பதநீர் இறக்குவதற்கு பனை ஏறிகளுக்கு “பிரீ லேசன்சு” கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு வருஷமாக திடீரென்று ரூபாய் 50 கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக திருநெல்வேலியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : அதை, தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கும்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். இதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நன்றி. பனை ஏறிகள் நாட்டிலே மிக ஏழை மக்கள். அவர்களுக்குக் கட்டணத்தை ரத்து செய்ததற்கு அரசாங்கத்திற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் நல்ல எண்ணத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம். வேலை துரிதமாக நடக்கிறது. ஆனால் என் மனதிற்கு ஒரு அச்சம். இந்தக் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் துவக்குமுன் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குள்ளே விழும் சாக்கடைத் தண்ணீரை வேறு திசையில் திருப்பிவிட்டு இந்தத் திட்டம் வேலை நடக்கும் என்று சொன்னதாக ஞாபகம். இப்போது வேலை ஆரம்பித்த பிறகு இன்னும் அதில் எந்த எந்தப் பகுதி சாக்கடை நீர் விழுந்ததோ அது நின்றபாடு இல்லை. மேலும் மேலும் சாக்கடை நீர் அதிகமாக வருகிறது. நாற்றம் சகிக்க முடியவில்லை. உண்மையிலேயே முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி சாக்கடை நீரை கூவத்தில் விழாமல் வேறு பக்கம் திருப்பி விட்டு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எண்டோமெண்ட் டிபார்ட்மெண்டுக்குப் பல ஜீப்புகள் வாங்குவதற்கு நிதி துணை மானியக் கோரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. நல்ல காரியம்தான். செய்ய வேண்டியதுதான். எண்டோமெண்ட் டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தேவஸ்தான கிராமங்களுக்குச் சென்று 100, 150 வருஷமாக அனுபவித்து விட்டு கட்டிக் கொண்டிருந்த வீடுகளையும் நிலங்களையும் திடீரென்று அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று மரங்களை வெட்டுகிறார்கள்; வீடுகளை இடிக்கிறார்கள். திருமானூர் கிராமம், நண்பர் திரு. டி. கே. சுப்பையாவின் சொந்த கிராமம். அங்கே மரங்களை வெட்டக்கூட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதை விசாரித்து, சர்வே செய்து, பட்டா போட்டு அதன் பின்னால் அதைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இதைத் துரிதமாகக் கவனிக்க வேண்டும். மக்களை அவ்வாறு அவல நிலையில் தவிக்கவிட வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு ரூ. 83,85,000 துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக ரீதியாக

திரு. கே. ராஜாராம்] [1st September 1970]

மக்களே ஓட்டுப் போடும்படியான பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வந்தது. இதற்கு ரூ. 83,85,000 செலவழிப்பது என்பது ஒரு பெரும் தொகை என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அசெம்பிளி தேர்தல்போல், அதில் எத்தனை வாக்காளர்கள் ஓட்டுப் போட்டார்களோ, அவர்களில், நகரசபை வாக்காளர்களைத் தவிர, மற்ற எல்லாரும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஓட்டுப் போட்டார்கள். அசெம்பிளி தேர்தலில் ஓட்டுப் போட்டவர்களைவிட பெர்சன்டேஜ் அதிகம். ஜனநாயகத்தை நடத்துவதற்கு, நிலை நிறுத்துவதற்கு இந்தப் பணம் ஒன்றும் அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் இந்தத் தேர்தலை நடத்தும் பொழுது, சில இடங்களில் உத்யோகஸ்தர்கள் தவறாக நடந்திருக்கலாம். அப்படி நடந்த தவறுகளை விசாரித்து, இனிமேல் அவைகள் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. தவறு செய்தார்கள் என்று தெரிந்தால், அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசாங்கத்திற்குக் கடமை இருக்கிறது. குறிப்பாக கடந்த 23-ம் தேதி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சரித்திரத்தில் காண முடியாத ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. குறிப்பாக ஒரு ஜில்லாவைச் சொல்லி அந்த ஜில்லாவின் கலெக்டர் அத்துமீறி நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர் தர்மபுரி ஜில்லா கலெக்டர்தான். ஆகையினால் அரசாங்கம் தயவு செய்து கவனம் செலுத்தி, 'பிரைமா பேசி' குறைகள் இருந்தால், நேரிடையாக அவர் தலையிட்டு பெரும் தவறுகள் செய்திருந்தால் — வேறு எந்த அதிகாரிகளையும் சொல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட கலெக்டர் செய்திருக்கிறார் என்று தீர்மானம் கூறுகிறது. — அதை அரசாங்கம் கவனித்து, விசாரித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஜனநாயகத்தைச் செவ்வனே காப்பாற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்களே தலையிடுவது என்றால், வேலியே பயிரை மேய்வது போலாகிவிடும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி உறுதியாகவும் கண்டிப்பாகவும் பேசுவார். இவ்விஷயத்தில் ஒரு ஜில்லா கலெக்டர் இவ்வாறு நடந்தார் என்று ஒரு ஸ்தாபனம் குற்றச் சாட்டு சொல்லும்பொழுது, அதை விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி இன்னும் ஒரு விஷயம். ஆனால் முக்கியமான விஷயம். 1965-ஆம் ஆண்டு சேலம் ரயில்வே ஜங்ஷன். குரமங்கலம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலில் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். உடனே அவர் அங்கத்தினராக இருக்க தகுதியற்றவர் என்று ஒருவர் முன்சீப் கோர்ட்டில் மனுப் போட்டார். அந்த மனுவை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கத்தினருக்குத் தகுதி இல்லையென்று கோர்ட் தீர்ப்பு கூறியது. தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். அந்த முறையில் தலைவர் ஸ்தானத்தையும் அங்கத்தினர் ஸ்தானத்தையும் இழந்தவராக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதும் கூட அவர் 'சார்ஜ் ஹேண்டோவர்' செய்யாமல் உடனே ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் அப்பீல் செய்தார். ஹைக்கோர்ட்டிலும்கூட அவருடைய அப்பீல் தள்ளப்பட்டு, முன்சீப் அவர்கள் செய்த தீர்ப்பு ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. பிறகும் அவர் ரிட் அப்பீல் போட்டு

1st September 1970]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இதைத் தாமதித்தார். அந்த ரிட் அப்பீலை “சீப் ஜஸ்டிஸ்” அவர்களும் இன்னொரு ஜட்ஜும் உட்கார்ந்து ரிட் மனுவின் மீதான முடிவை ஊர்ஜிதம் செய்து, அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பளித்தார்கள். அப்போதும் கூட அந்தத் தலைவர் “சார்ஜ்” கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து கவர்மெண்ட் பிளீடர் அவர்கள் அனுப்பிய தகவலின் பேரில், எக்சிகியூடிவ் ஆபிசர் தீர்மானம் போட்டு, தலைவர் பதவி காலியாகிவிட்டது. மறு தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று ஆர்.டி.ஓவுக்குக் கடிதம் எழுதினர். இதற்கிடையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் போட்டதன் மூலம் ஒரு “ஸ்டே” வாங்கினார். ஒரு சாதாரணப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர்—குரமங்கலம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்—விஷயமாக அரசாங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் போய் இதை நடத்தியது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கூட அந்தத் தலைவரின் அப்பீல் தள்ளப்பட்டு, அவர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக இருக்க லாயக்கில்லை என்று சொல்லப் பட்டது. அப்போதுகூட அவர் “சார்ஜ்” கொடுக்காமல் கிராம அபிவிருத்தி டைரக்டருக்கு அப்பீல் செய்தார். அதற்கு இன்று வரையிலும் எந்த பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே 1965-ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவர் மீண்டும் 1970-ஆம் ஆண்டில் புதிய தேர்தல் நடக்கும் வரையிலும் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே இருந்து விட்டார். எதற்கு இதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இதில் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக இருந்து, சார்ஜ் கொடுக்கப்பட ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும். இப்படிச் சட்டங்களில் “ஓரப்ஹோஸ்” இருப்பதால், ஜனநாயகம் வெறும் கேலிக்கூத்தாகிவிடும். பஞ்சாயத்து டோர்டின் தலைவராக வருகிறவர் தன் கையில் பணம் இருக்கிறது என்றால், எதையும் செய்யலாம் என்று போய்விட்டால் நல்லதல்ல. அரசாங்கம் உஷாராக இருக்க வேண்டும். “சார்ஜ்” கொடுத்தவிட்டுத்தான் அப்பீலுக்குப் போகும்படி செய்திருக்க வேண்டும். இப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்ட பிறகும், அரசாங்க டைரக்டருக்கு அப்பீல் மனு போட்டுவிட்டு, 1970-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பொதுத் தேர்தல்—பஞ்சாயத்துகளுக்கு—வருகிற வரை “சார்ஜ்” கொடுக்காமல் காலம் கடத்திவிட்டார். இது நம் கண்ணைத் திறக்க வேண்டிய காரியம். இப்படி ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் செய்ய முடியும் என்றால், அது என்ன நிலை என்று பார்க்க வேண்டாமா?

திரு.எஸ்.ராகவானந்தம் : இப்போது அந்தத் தலைவரே இருக்கிறாரா அல்லது வேறு தலைவர் வந்துவிட்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்போது வேறு தலைவர் வந்திருக்கிறார். அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று கூட நான் பேசவில்லை. சட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகளை வைத்துக்கொண்டு, மனிதனுக்கு இருக்கிற அப்பீல் செய்கிற உரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே செல்ல இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்தாக வேண்டும். அதற்காக அவசியமானால், சட்டத்தையே திருத்த வேண்டுமென்றாலும், அங்கத் தினர்களான நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இம்மாதிரி ஏமாற்று வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1st September 1970]

மற்றபடி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட்டன. அடுத்தபடியாக, உப தலைவர்கள் தேர்தல், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தலில் எவ்வளவு நெருக்கடி இந்த மாநிலத்தில் உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நெருக்கடியை இந்த உபதலைவர்கள் தேர்தலும் உண்டுபண்ண ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆகவே கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பாக இருந்து நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் சரியாக கவனித்து நடத்த வேண்டும். பல இடங்களில் பல்வேறு விதமான அரசாங்க அதிகாரிகள் தலையீடு, தவறுகள் நடைபெற்று விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தரம்புரி கலெக்டர் நடந்துகொண்டது போன்ற நிலைமை வேறு எங்கேயும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தின் மீது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பலப் பொதுப் படையான கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்து உரைத்தார்கள். என்னுடைய பதிலுரையில் அவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனியாக பதில் சொல்லாவிட்டால், அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றே, கவனத்தில் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டதாகவோ கருத வேண்டாம் என்று சொல்லி, அவையனைத்தும் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிப் பதிவேட்டில் பதியப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகளெல்லாம் உரிய இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று கூறி, கடந்த 2, 3 நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில் மேலோட்டமாக இரண்டு அல்லது மூன்று பிரச்சனைகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதே என்னுடைய பதிலுரையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் 'நான் - டீச்சிங் ஸ்டாஃப்' - குறிப்பாக எய்டட் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற நான்-டீச்சிங் ஸ்டாஃபுக்கு இந்தச் சலுகைகளை விஸ்தரிப்பது பற்றிக் கூறினார்கள். பேராசிரியர் திரு. அறிவழகன் கூட அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளில் எல்லாம் 'பே கமிஷன்' முடிவு தெரிந்ததற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பே கமிஷனின் பரிந்துரைக்குப் பிறகுதான் இதைச் செய்ய முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு திரு. தாமோதரன் அவர்களும், வழக்கறிஞர் திரு. வசந்த பாய் அவர்களும், ஹவுஸ் சர்ஜன்களுடைய 'எமால்யுமெண்ட்ஸ்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை ரூ.175/- லிருந்து ரூ.250/-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்தவரை நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது தான் 150/- ரூபாயிலிருந்து ரூ.175/-ஆக அவர்கள் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அநேகமாக சம்பளக் கமிஷன் தங்கள் கவனத்தில் கொண்டு ரெகு

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

சீக்கிரமாகத் தங்கள் பரிவுரையைக் கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் “It may be referred to the Pay Commission” அவ்வளவுதான் இந்தக் கட்டத்திலே அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பனைமரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களைப்பற்றி வழக்கறிஞர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் 50 ரூபாய் லைசென்ஸ் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்று வருத்தப்பட்டுக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இன்றைய தினம் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் ஸ்டிரைக் செய்திருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவரம் தெரியுமானால், அதைப்பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸ்டிரைக்குகள் என்பவைகள் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இன்றையதினம் மாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஸ்டிரைக்குகளில் நியாயமான ஸ்டிரைக்குகளும் இருக்கின்றன. ஒரு காரியத்திற்காக ஸ்டிரைக் செய்கிற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. ஸ்டிரைக்கின் அடிப்படையிலேயே இந்த அரசாங்கம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் முடிவு காணவேண்டும் என்று வந்துவிட்டால், அதை அவ்வளவு நல்ல அரசாங்கம் என்று எண்ணப் பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அப்படிச் செய்தால், ஸ்டிரைக் சர்வரோக நிவாரணியாக அமைந்துவிடும். இருந்தாலும் அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்று மட்டும் நான் இப்போது தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்கள் ரூ. 50/-கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்காக நான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றப் பேரவையில் கூட இரண்டு உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், இதை எடுத்துவிடவில்லை. அந்த உத்திரவு அப்படியே தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை அப்படியே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அவ்வில் தான் இப்போது இருக்கிறது. அதாவது “It is kept in abeyance”. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாளைக்கு என்னையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகத்தையும் பிடித்துக் கொள்வீர்கள். திரு. சண்முகம் சபையில் ‘மிஸ்ஸிட்’ பண்ணிவிட்டார் என்று சொல்லக் கூடும். எனவே தான் அதை இப்போதே சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். இரண்டு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள் என்பதற்காக நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது தடை உத்திரவு போட்டார்கள். அது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று நான் வாக்குறுதி அளிக்கிறேன். “It will be examined”

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st September 1970]

6-00
p.m.

திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பென்ஷனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பென்ஷன் இப்போது ரூ. 20 விருந்து ரூ. 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மார்ச் 1-ஆம் தேதி முதல் இது அனுமதிக்கப்படுமென்பது அரசாங்க உத்தரவு. அதற்குப் பிறகு ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதி பென்ஷன் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று பொருள். முன்பெல்லாம் பென்ஷனைக் கடைசி 36 மாதங்களின் சம்பளச் சராசரி யாகக் கொண்டு விதிப்பார்கள். இப்போது கடைசி 12 மாதங்களின் சம்பளத்தைக் கொண்டு பென்ஷன் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று எய்ட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இதை அனுமதிப்பதற்கு ஒரு செயற்குறிப்பைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் அது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்ப சேக்கிரமாக அவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் நீலகிரி மலைவாழ் மக்களுடைய குளிர்காலப் படியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குச் செய்திருப்பது நல்லவகையில் உயர்ந்த வகையில் இருக்கிறது. ராஜபவனத்தில் இருப்பதைப் போன்று நாம் வாழ முடியாது. நாமெல்லாம் சாதாரணமானவர்கள். ராஜபவனத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் குறைவாகத்தான் முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த கோஷத்தை எழுப்பினாலும், அதில் நியாயமிருக்க வேண்டும். அதை ஏற்றுக்கொள்வது அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்படியாக வேண்டும். இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடி வாங்குகிற சம்பளத்தில் 20 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஹில் அலவன்ஸைப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற எல்லாவிதமான ஊழியர்களுக்கும் வேறு வகையான தனியார் துறையில் இருக்கிற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நீலகிரி மலையில் வாழ்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல; கொடைக்கானல், ஏற்காடுமலை ஆகிய எல்லா மலைப்பகுதியில் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் அமுலாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு இரண்டொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 50 விருந்து ரூ. 60 வரையில் சம்பளம் வாங்குகிற பியூனுக்கு எந்தக் காலத்திலும் மாற்றமில்லாமல் ரூ. 7½ தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இதுவரையில் புதிய விகிதப்படி ரூ. 10 விருந்து ரூ. 12 வரையில் அவர் பெறுகிறார். அடுத்து ஜூனியர் அசிஸ்டெண்ட் ரூ. 90 விருந்து ரூ. 140 வாங்குகிறவர்களுக்கு இதுவரையில் 13½ ரூபாய் தான் கொடுத்துவந்தார்கள்.

புதிய முறைப்படி அவர்களுக்கு ரூ. 18 விருந்து ரூ. 28 வரையில் கிடைக்கும். அதே போல ரூ. 200 விருந்து ரூ. 400 வரையில் சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு இதுவரையில் ரூ. 22½ தான் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது கிடைக்கப்போவது ரூ. 40 விருந்து ரூ. 80 வரையிலாகும். ஜூனியர் அக்கவுண்டண்ட் ஆபீசர்கள் ரூ. 300 விருந்து ரூ. 450 வரையில் பெறுகிறவர்களுக்கு இப்போது ரூ. 22½ தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது இனிமேல் ரூ. 60 விருந்து ரூ. 80 ஆக உயர்த்தப்படும். இந்த வகையில் பொருத்தமானதாகவும் நியாயமானதாகவும் உள்ளவற்றை “பே கமிஷன்” அறிக்கைக்கு முன்பே செய்ய வேண்டுமென்று உணர்ந்து செய்திருக்கிறோம். இது ஒருசில மக்களைப்பற்றிய பிரச்சனை

1st September 1970] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்ற வகையில் அரசாங்கம் பரிவுணர்ச்சியோடு எடுத்துச் செயல்படுத்தியதற்காக அரசைப் பாராட்டாவிட்டாலும் நியாயம் இருக்கிறது என்று தங்கள் மனதிற்குள்ளாவது ஒத்துக்கொண்டால் போதும். இதில் எத்தகைய அரசியல் கண்ணோட்டமும் இருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் டெக்னிகல் யுனிவர்சிடி ஆரம்பிப்பதைப்பற்றி மத்திய அரசிடம் கேட்டிருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் தெரியும். மத்திய அரசு இப்படித்தான் இருக்கிறது. மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொன்னாலும், பொதுவாக பல காரியங்களுக்கு அவர்களுடைய அனுமதி நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. திங்க்கிழமை, வியாழக்கிழமைகளில் ஒட்டல்கள் எல்லாம் முதலில் மூடப்பட்டிருந்தன. ரேஷன் காலத்தில் இத்தனை மணிக்குத்தான் ஒட்டல்கள் திறக்கப்பட வேண்டும், இதற்குமேல் திறந்து வைக்கப்படக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். நான் உணவு அமைச்சராக வந்தபோது, அதைத் திறந்துவிடுங்கள் என்று சொன்னேன். உடனே எங்களைக் கேட்காமல் அதைச் செய்யலாமா என்று சொன்னார்கள். இப்படிச் சின்ன விஷயங்களில் எல்லாம் கூட மத்திய அரசின் அனுமதி தேவைப்படுகிறது. மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் டெக்னிகல் யுனிவர்சிடி சம்பந்தமாக யு.ஜி.சி. யைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் அதற்குள் பல டெக்னிகல் கமிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சாதாரண சம்பிரதாயங்களை எல்லாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதெல்லாம் நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதுதானே என்றார்கள். அவர்கள் நினைக்கிற ஆசை நிறைவேற வேண்டும். இன்னும் ஏராளமான அதிகாரங்கள் நமக்கே இருக்க வேண்டுமென்பதற்குத் தான் என்னுடைய ஆசை. அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு இந்த மாநில அரசு நிரம்பப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

நண்பர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முஸ்லீம் சமுதாயம் உண்மையிலேயே பிற்படுத்தப்பட்ட, பல்வேறு வகையான அநீதிகள், கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் என்ற முறையில் இந்த அரசிற்கு மிகுந்த அக்கறையும் பரிவுணர்ச்சியும் எப்போதும் எப்போதும் ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, மற்றவர்களுக்கு அளிக்கின்ற வகையில் என்று சொல்வது மிகவும் ஆபத்தானது. அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், அவர்கள் நல்வாழ்விலும் முன்னேற்றத்திலும் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதே முறையைத் தொடர்ந்து கையாண்டுவரும். அடுத்து, நம்முடைய நண்பர் திரு. எத்திராஜலு அவர்கள் பேசும்போது நான் இல்லை. அவர்களுடைய பேச்சை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அழகாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசும் போது எப்படியிருந்ததோ தெரியவில்லை. பல இடங்களில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். துணை மாணியக் கோரிக்கையில் எப்போதும் ரூ.10 கோடி என்று வரும், இப்போது என்ன ரூ. 1½ கோடி என்று வருகிறது, குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். பல

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

1st September 1970]

விவரங்களையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றாலும், பொதுவாக இந்த விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். பவர் லூம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குரிய அமைச்சர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்தச் சபையிலும் மற்ற சபையிலும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஒரு பெரிய ஜனநாயகத் தேர்தல் அண்மையில் நடைபெற்றது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பஞ்சாயத்துத் துறையில் மந்திரியாக இருந்தவர்கள். ஆனால் இந்தத் தேர்தல் அமைதியாகவும் சுமுகமாகவும் நடைபெற்றது என்று திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் மட்டும்தான் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

6-10
p.m.

12,500 பஞ்சாயத்துக்கள், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஏறக்குறைய 1½ கோடி பேர் வாக்காளர்கள், தேர்தலை நடந்ததா நடக்கவில்லையா என்ற அளவிற்கு இத்தனை காரியங்கள் இருந்தும், ஜனநாயகத்திலே நாம் அமைதியான ஒரு பெரிய தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறோம். இந்தத் தேர்தலில் ஆயிரக்கணக்கான அரசாங்கத்தினுடைய பெரிய ஊழியர்கள் நல்ல வகையிலே பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த மாமன்றம் பாராட்டு தெரிவிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒருவர் தான் சொன்னார்கள். அவரும் பொதுவாக மொத்தமாகச் சொன்னார்களே தவிர, வேறு யாரும் சொல்லவில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : As a matter of explanation, Sir. Some of us are allowed only five minutes and we could not take time to compliment the Government. So, it is not our fault.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நல்ல எண்ணங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு 5 நிமிடங்கள் என்பது நீண்ட காலம், ஒரு வினாடியிலே கூட. க்ஷணப் பொழுதிலே கூட எண்ணங்களைத் தெரிவித்து விடலாம். நண்பர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு ஊழியர்கள் ஈடுபட்டு பெரிய தேர்தலை நடத்தி முடித்திருக்கிறோம். கிராமப் புறத்திலே 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, 12,500 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பல இடங்களில் நல்ல இளைஞர்கள், தடிப்போடு இருப்பவர்கள் கிராமத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வெற்றிபெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல் வாழ்த்துக்களை, எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இன்றையதினம் 75 சதவீத மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய வாழ்வில் மாறுதல் ஏற்படாமல், அவர்களுடைய வறுமை நிர்மூலமாக்கப்படாமல், அவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படை மாறாமல் பசுமைப்புரட்சி பலன் பெறாமல், நாம் எவ்வளவு தான் கேஷம் நல சர்க்கார் என்று சொன்னாலும் சோஷலிச சர்க்கார் என்று சொன்னாலும், இந்த நாட்டில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டு

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விடப்போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட பெரிய அடித்தளங்களுக்கான தேர்தல் அரசாங்க அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் பணியாற்றியமைக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் மனமாற்றந்த பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் புதிதாக வந்திருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சிண்டிகேட்டாகவோ, தி.மு.க.வாகவோ இருந்தாலும் சரி, -சிண்டிகேட்டுக்கு, தி.மு.க.வுக்கு எத்தனை என்பதெல்லாம் வேறு இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த விவாதங்கள் வெளியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கட்டும், -ஜனநாயக அடித்தளத்தில் எடுத்துக் கொள்கிற காரியங்களுக்கு மக்களுக்காக செய்கிற காரியங்களுக்கு கட்சிப் பாரபட்சமற்ற வகையில் இந்த அரசாங்கம் எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பையும் தரும். அவர்கள் திட்டங்களை உற்சாகமான அளவில் நிறைவேற்ற அரசு ஒத்துழைக்கும். அவர்கள் இந்தப் பதவிக் காலத்தில் தமிழகத்திலே பெரிய மறுமலர்ச்சியை, மாற்றத்தை வயல் ஓரத்தில், வாய்க்கால் ஓரத்தில், தோட்டத் துறவுகளில் எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்சனைக் கேட்டு, வெற்றி பெற்ற எல்லா இளைஞர்களையும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் வாழ்த்துகிறேன். தேர்தலில் தோற்றவர்கள் சொல்வார்கள், ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்வார்கள், தேர்தலில் பணத்தை வைத்து, அதிகாரத்தை வைத்து ஜெயித்துவிட்டார்கள் என்று. இங்கே அதிகமாக யாரும் அப்படிச் சொல்லக் காணோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒரே ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார். அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு ஜெயித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். நான்கூட கீழ் மன்றத்திலே சொன்னேன். தோற்றுப்போனவர்கள் அந்த நேரத்தில் காரணம் சொல்ல வேண்டுமே என்பதற்காகச் சொல்வார்கள். நீங்கள் தோற்றுப் போனாலும் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் தோற்றுப் போனாலும் அப்படிச் சொல்கிறோம். ஆனாலும் ஜனமானர்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தவர்கள். என்றைக்கும் இவர்கள்தான் அல்லது அவர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது அல்ல. யார் அவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை விரும்புவதை எல்லாத் தேர்தல்களிலும் மக்களுடைய எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்தத்தேர்தலில் பணியாற்றிய சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். பல உறுப்பினர்கள், திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள், இன்னும் வழக்கறிஞர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் எல்லோரும் பேசும்போது, இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சிஸ்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தப் போக்குவரத்தைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். பொது மக்களுக்கு உள்ள இடைஞ்சல்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரேக்டவுனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிரம்ப நாட்களாகச் சொல்கிறோம். இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இது ஒரு சுலபமான காரியமாக அமைந்திருக்கிறது. நான் இதை வரவேற்கிறேன். பொதுவாக இப்போதெல்லாம் உணவைப்பற்றிப் பேசுவதும் கொஞ்சம் குறைந்துவிட்டது. உணவைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது. நண்பர் திரு. ஷண்முகம் பக்கம் போவதில்லை.

[1st September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : கண்ட்ரோல் வந்தால் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது இந்தப் பிரச்னை பெரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கிற கருத்துக்களை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்னை, டிரான்ஸ்போர்ட் பிரச்னை என்பது மட்டுமல்ல. இந்தப் பிரச்னை வளர்ந்து வருகிற சென்னை நகரத்தினுடைய “காம்பிரஹன்சிவ் பிராப்ளம்”- டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர் அளவோடு நின்றுவிடக்கூடிய பிரச்னை அல்ல. அவர்களுடைய போனஸ் பிரச்னை என்று நண்பர் திரு. ராகவாணந்தம் கருதினாலும் அல்லது சாதாரணப் பிரச்னை என்று கருதினாலும், இந்தப் பெரிய பிரச்சனையிலிருந்து எங்கோ வழி தவறிச் சென்றவர்களாவோம் என்று கருதுகிறேன். நான் இன்று காலையிலே கீழ் மன்றத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே சொன்னேன். ஒன்றை நான் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். தமிழ் நாடு அரசுத் துறையினர் நடத்தி வருகிற பப்ளிக் செக்டாரில் பெரிய நிறுவனம் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிறுவனம். 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் போட்டு நடக்கிற நேரத்தில், இது கொள்கையளவிலே அறைகூவல் என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் பொதுத் துறையை வளர்ப்போம். இன்னும் பல்வேறு தொழில் துறைகள், பல்வேறு காரியங்கள் எல்லாமே, தனியார் துறையில் தடுக்கப்பட்டு பொதுத் துறையில் வளரவேண்டுமென்ற கொள்கையில் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கட்சி ஆளுகிற நேரத்தில் இன்றைக்குச் சில பேர் இதை வேறு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள். பொதுத் துறை எல்லாமே கெட்டு விடும், நடக்காது என்கிறார்கள். இது எப்படியாவது தோல்வியடையும் என்று சொல்கிறவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அதை அறைகூவலாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள், சோஷலிஸ்டு நண்பர்கள், இடது சாரிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏக போகங்கள், பெரிய மூலதனங்கள் இவைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும், பஞ்சாலைத் தொழில் சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும், வேறு வகையான தொழில்கள் சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும் என்று கூறுகிறவர்கள் மிகுந்தபொறுப்பு உணர்ச்சியுடனே இந்தப் பிரச்சனையை, டிரான்ஸ்போர்ட் பிரச்சனையை அணுக வேண்டும், என்பதுதான் எனது பணிவான வேண்டுகோள். ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜன நெருக்கம் மிக்க சென்னை நகரத்தில் பீக் அவரிலே பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. மறுக்கவில்லை. இவை தீர்க்கப்பட வேண்டியவைகள்தான். அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பின்னாலே தெரிவிக்கிறேன். இதில் மிகவும் அடிப்படையாகத் தொக்கியிருக்கிற பிரச்னை வளர்கிற சென்னை நகர ஜனத்தொகைப் பிரச்னை. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாஷா அவர்கள் 10, 20 நாட்களில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது இதோடு முடிந்து விடுகிற பிரச்னை அல்ல. நான் லண்டன் நகரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தேன். அந்த நேரத்தில் ஒரு நாள் “டிராஃபிக் அண்டு டிரான்ஸ்போர்ட் பிராப்ளம்” பற்றி ஒரு நிறுவனத்திடம் விவாதம் நடத்தினேன். நம்முடைய சென்னை நகரம் 1990-ம் வருடத்தில் எப்படி இருக்கும், எப்படிப்பட்ட டிராஃபிக் இருக்கும், பீக் அவரிலே எப்படியாகும், எந்த

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாதிரியாக டிரான்ஸ்போர்ட் செய்ய வேண்டும் என்று விவாதித்தேன். எத்தனை கால்வாய்கள் வழியாகப் பயணம் செய்யும் ரயில்கள், அண்டர் கிரவுண்டு ரயில்கள் பயணம் ஆகிய பிரச்னைகள் ஏதன்ஸ் நகரத்தில் ஹாங்காங் நகரத்தில் எப்படி முடித்திருக்கிறார்கள் என்ற திட்டங்களை யெல்லாம் காண்பித்தார்கள். லண்டன் நகரத்திலே எப்படி சமாஸிக் கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அந்த மாதிரி யான ஆராய்ச்சியை இங்கே ஆரம்பித்தோம் நாமும். ஒரு சிறிய அளவிலே இதற்கான அறிக்கை விவரங்களை “காம்பிரஹன்சிவ் டிராப்டிக் அண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்” பிளானைப்பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனையில் முதலாவது எல்லோரும் இங்கே வந்து விழுகிறோம். கலாசாலை, ஆபீஸ்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கின்றன. பிறகு மாளையில் திரும்ப மைலாப்பூர் பக்கமாக, மாம்பலம் பக்கமாகப் போகிறோம். இப்படி சரித்திர, பூகோள காரணமாக சில நகரங்களுடைய அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. இந்த சரித்திர பூகோளத்திற்கு எதிராகப் பிரச்னைகளை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. இவைகள் கூட நதித் திட்டத்தோடு இணைந்த பிரச்னை. பூமிக்குக் கீழே இரயில் ஓடுகிறது. லண்டன் பெரும் நகரத்தில் ஓடுவதுபோல, நம்முடைய ஊரில் ஓடுவது பற்றிய பிரச்சனையோடு இது இணைந்த பிரச்னை. இது டிரான்ஸ் போர்ட்டோடு முடிந்துவிடுவதல்ல. இந்தப் பிரச்சனையை இந்தத் துறையில் அணுகுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக் காரணம் ஒரு அபாயகரமான போக்கை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நாங்கள் இந்த அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் சென்னை நகரத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு பஸ்களில் பிறயாணம் செய்த பயணிகள் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர். 1967-68-இல் சராசரி நாள் ஒன்றுக்கு பஸ்களில் பயணம் செய்தவர்கள் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர். இது 1968-இல் 9 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ஆகி, பிறகு 1969-இல் 10 லட்சத்தைத் தாண்டி இன்றைக்கு 1970-71-ம் ஆண்டில் 11 லட்சத்து 60 ஆயிரம் என்று கணக்கு வந்திருக்கிறது. அதே பஸ்களிலா என்று கேட்காதீர்கள். நிலைமை அப்படி மாறியிருக்கின்றது. ஒரு நாளைக்கு 1967-68-லே 5 லட்சம் பயணிகள் என்றால், இன்றைக்கு 11½ லட்சம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அபாயகரமான போக்கிலிருந்து தப்புவதற்கான மாற்றங்களை...

6-20
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : பஸ்களின் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பஸ் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அதைச் சொல்லத்தான் வந்தேன். 1967-ல் 222 புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1967-68-ல் 507 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1968-69-ல் 315 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1969-70-ல் 118 புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கையைச் சொல்கிறேன். 1970-71-ல் 355 பஸ்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்படுவதற்கு திட்டம் தீட்டி நாமே பாடிகள் கட்டுகிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : 1967-68-ல் எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடிற்று, இப்போது எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்றசணக்கைச் சொன்னால், ஒரு நிதானம் தெரியும்.

[1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப்பற்றிப் புள்ளி விவரம் இல்லை. புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டன என்பது ஒன்று. இருப்பதில் எவ்வளவு நின்றுபோய்விட்டது, “கண்டம்” ஆனது என்பது மற்றொன்று. இந்தப் பிரச்னையின் அபாயத் தன்மையை விளக்கத்தான் நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லுகிறேன். 1968-69-லே 315 புதிய பஸ்களும், 1969-70-லே 118 பஸ்களும் சேர்த்திருக்கிறோம். இப்போது 1970-71-லே 355 புதிய பஸ்களைச் சேர்ப்பது என்று திட்டம் போட்டு, இன்றைய தேதி வரையில் 145 புது பஸ்களைச் சேர்த்துவிட்டோம். இன்னும் 210 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட இருக்கின்றன. அவையும் 1, 2 மாதங்களில் நகரத் தெருக்களில் விடப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : I want to ask the Hon. Minister a question. How many buses were plying in the year 1966-67 and how many are plying today ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I have already answered the question.

பீக் அவர் (Peak hour) நெருக்கடிபற்றிச் சொன்னார்கள். பீக் அவர் ப்ராப்ளம் (Peak hour problem) என்பது பெரிய பிரச்னைதான். பெரிய பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் கூட இந்தப் பிரச்னை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். நம்மைப் போன்ற விவரம் புரியாதவர்கள் லண்டன் நகரத்திலோ, பாரிஸ் நகரத்திலோ ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்றால், 2, 3 மணி நேரம் ஆகிவிடும். இன்னொரு பெரிய ஆபத்து கூட இருக்கிறது. கார்களை “பார்க்” பண்ணுவதற்கு இடமில்லை. மவுண்ட் ரோடில் ஒருவருக்கு போஸ்டாபீசில் வேலை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 9 மணிக்கு போஸ்ட் ஆபிசில் வேலை என்றால், 7 மணிக்கு காரில் வந்து ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் உள்ள சபையர் டாக்கீஸ் அருகில் காலை நிறுத்திவிட்டு, 2 மைல் நடந்து வர வேண்டிய அளவிற்கு ரோமிலும், ஜெர்மனியிலும், பாரிசிலும், மற்றும் பெரிய பெரிய வளர்ந்து வருகின்ற நகரங்களிலும் பிரச்னைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நகரத்தில் ஒரு மாதிரிப் பிரச்னை.

நம்மைப் பொறுத்த வரையில், பீக் அவர் நெருக்கடியைச் சமாளிக்க எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெருக்கடி நேரங்களில் முன்பு எல்லாம் 510 கட்டிப் புகள் விடப்பட்டன. இப்போது 600 கட்டிப் புகள் அதிகமாக்கப்பட்டு மொத்தத்தில் 1,110 கட்டிப் புகள் பீக் அவரில் விடப்படுகின்றன. அதே மாதிரி முன்பு ஸ்டாண்டு கண்டக்டர்கள் “வல்நரபின்” இடங்களில் 70 பேர் இருந்தார்கள். இப்போது 40 பேர் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஃப்ளை ஃபோர்ஸ் (Fly force), பறக்கின்ற படை என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, நெருக்கடியான இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து கூடுதல் பஸ்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. மேலும் 100 பயணிகள் செல்லக்கூடிய 5 டிரெயிலர் பஸ்கள் இந்த ஆண்டில் விடப்பட்டிருக்கின்றன. டபிள் டெக்கர் ஒன்றும் விடப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம்

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

லாம் பிரச்னையின் சிறிய வடிவங்கள். இவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு இந்தப் பிரச்னையோடு ஒருங்கிணைந்த பிரச்னையாக அபாயச் சமாள அளவுக்கு வளர்ந்து வரும் போக்குவரத்துப் பிரச்னையை தொலைநோக்கோடு, வருங்காலத்தையும் கணக்கில் கொண்டு சமாளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை நான் ஏதோ எச்சரிக்கையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருத வேண்டாம். சென்னை நகரத்தைச் சீர்திருத்தி அமைக்கின்ற நிலைமையிலே 1990-வது ஆண்டில் போக்குவரத்து எப்படி இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான், நல்ல நிர்வாகிகள் ஆவோம். எந்தக் கட்சி இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருக்கிறது என்பதல்ல இதில் பிரச்னை. இதன் வடிவம் மிகப் பெரியது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அரசாங்கம் அதற்காக எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். Comprehensive traffic and transport plan for City and metropolitan area என்று ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். பிப்ரவரி 21-ம் தேதி அதன் அறிக்கை கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நான் லண்டனில் சில போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகளைச் சமாளிப்பதற்கான லேலைனைப் பார்த்தேன். 1990-ம் வருடத்தில் போக்குவரத்துப் பிரச்னை எப்படி இருக்கும் என்று பிளான் போட்டுக்கொடுத்திருந்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறது. ரெயில்வேக்காரர்களும் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய பிளானைப் பொறுத்த வரையில், கல்கத்தா, டில்லி, பம்பாய், சென்னை நகரம் ஆகிய இந்த நான்கு நகரங்களுக்காக நான்காவது திட்டகாலத்தில் ரெயில்வே டிரான்ஸ்போர்ட்டுகளுக்கு 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் முக்கியமான நோக்கம் அண்டர் கிரவுண்டு ரெயில்கள் விடுவதற்கான அமைப்புச் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்வதாகும். Techno-economic feasibility அவர்களின் டார்ஜெட் குழு இன்றைக்கு ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் அவர்களின் விரிவான ஆராய்ச்சி முடிந்தவுடன், Techno-feasibility study முடிந்தவுடன், நமது காம்பிரிஹென்ஸிவ் பிளானை ரெயில்வேக்காரர்களுக்கு அனுப்பி வைக்க இருக்கின்றோம். இவ்வாறு சென்னை நகரில் பாதாள ரயில் அமைக்கின்ற சாத்தியக் கூறுகள், நீர்வழிப் போக்குவரத்துகள் ஆகியவற்றை அமைக்க அரசாங்கம் தொலைநோக்கத்தோடு பூர்வாங்க லேலைகளைச் செய்துவருகிறது. அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளாமல், சித்தாந்தத்தைப் பற்றிய அறை கூவல் என்ற கருத்தில் பிரச்னையைக் கவனித்து எல்லாவித நடவடிக்கைகளுக்கும் அரசுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில் போக்குவரத்துத் துறைபற்றிக் கூறப்பட்ட குறைபாடுகளை எல்லாம் முழுக்க முழுக்க ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் குறைபாடுகள் என்பது அல்ல, ஒரு அடி எடுத்து வைத்தால் 2 அடி சறுக்குகிறது. சென்னை நகரின் தேவைகள் வளர்கிறபோது, செய்கிற காரியங்களின் அளவு தெரியாமல், அது மாயமாக மறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே மக்களின் உணர்வை மதிக்கின்ற வகையில் திருத்தி அமைக்கவும், சீராக்கவும், சிக்கனப்படுத்தவும், ஊதாரித்தனச் செலவுகளைக் குறைக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st September 1970]

வும், ஒழுங்குபடுத்தவும், மக்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் அரசு முயலும் என்று கூறி துணை மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டு முடிக்கின்றேன்.

6-30
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பதில் மிக விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் இருந்தது. குறிப்பாக போக்குவரத்துத் துறைபற்றி வெகு ஆழ்ந்த கருத்துக்களை, நமக்கெல்லாம் தெரியாத விஷயங்களைச் சொல்லித் தெளிவுபடுத்தினார்கள். நான் பல முக்கிய விஷயங்களைப்பற்றிக் கூறினேன். அதில் ஒன்றுக்குக்கூட எந்த விதமான பதிலும் சொல்லப்படவில்லை. அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று ஒரு வார்த்தைகூட சொல்ல விட்டுவிட்டார். ஒருக்கால் நேற்று நான் பேசியிருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தயாரித்திருப்பாரோ என்னவோ? சின்ன விஷயம் அல்ல. அதிலும் முக்கியமாக விசைத்தறி, ஸ்டாண்டார்டு மோட்டார்ஸ் லாக்கவுட்...

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவைகள் எல்லாம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள். அவருடன் கலந்து பேசி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் எந்த விஷயங்களையும் உரிய தகவல்கள் இல்லாமல் பேசுவது பழக்கமல்ல. தெரியாத விஷயத்தில் நான் எப்போதும் தலையிடுவது இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : முக்கியமாக ஒரு ஜில்லாக் கலெக்டர் மீது குற்றச்சாட்டு கூறினேன். அதை எல்லாம் அரசாங்கம் தக்கவாறு ஆலோசிக்கும் என்று ஒரு வார்த்தைகூட சொல்ல விட்டுவிட்டார் என்று கூறினேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

V. NON-OFFICIAL BUSINESS

The Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1970.
(L.C. Bill No. 1 of 1970)

***THIRU D. SANTOSHAM :** Mr. Chairman, Sir, I move —

“That the Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu) Amendment Bill, 1970 (L.C. Bill No. I of 1970) be taken into consideration.”

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I second the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved —

“That the Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1970 (L.C. Bill No. I of 1970) be taken into consideration.”